No. 2753 Woensdag 17 Juni 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

HOOG IN DE LUCHT. In Berlijn in een nieuwe speeltuin zijn verschillende originele attracties bij elkaar gebracht. De foto is van de Lucht-schommel die de passagiers geheel ronddraait.

Hoe ontstond de Volkenbond.

Leon de Poncins, een Frans schrijver, die reeds meerdere studiën over het doen en laten van geheime genootschappen heeft uitgegeven, heeft in zijn jongste werk 1) een kwestie aangesneden, die wel van uiterst actueel belang mag heten, nu het onverzwakt voortbestaan van den Volkenbond ernstig gevaar loopt. Zoals de hieronder aangehaalde titel van zijn geschrift reeds te kennen geeft, verdedigt hij de stelling, dat de „Société des Nations", oftewel Volkenbond, een boven de Staten uitstrevende maçonnieke schepping is.

Hij drukt 't van maçonnieke zijde uitgegeven document, waarop hij zijn bewering grondt, in zijn geheel af. En van de titelpagina geeft hij 'n fotografische reproductie.

Uit het facisimile blijkt dat er door de besturen der beide maçonnieke grootmachten, die in Frankrijk bestaan in Juni 1917 — alzo nog tijdens de Wereldoorlog — een driedaags Congres is gehouden van de Vrijmetselaarsbonden, die er in de Geallïëerde en de neutrale landen bestaan.

Het uitvoerig rapport van dat Congres, hetwelk blijkbaar eerst thans in handen van den „profanen" schrijver is geraakt, is door de beide Congres-secretarissen: N. Vadecard, 33-er, secretaris-generaal van het Franse Groot-Oosten, en A. Massonneau, grootsecretaris-generaal van de Franse Grootloge, ondertekend.

Hetgeen we hieronder laten volgen, is uitsluitend aan dat document ontleend, in de vertaling van Dh. v. T(erm), bekend deskundige in Logezaken, in de „Utrechtse Crt."

Reeds vóór genoemd Congres dat te Parijs bijeenkwam was er terzelfder stede een andere maçonnieke bijeenkomst in het gebouw der Grootloge gehouden en wel op 14 en 15 Januari 1917, waaraan alleen vertegenwoordigers van maçonnieke Grootmachten uit Geallieerde landen deelnamen. Deze conferentie besloot tot een bespreking waaraan ook de Loge-besturen uit neutrale landen zouden deelnemen. En vandaar het beleggen van het driedaagse Congres in Juni, waartoe de oproepingen op 25 Maart gezamelijk worden verzonden door den voorzitter van het Groot-Oosten, Br. G. Corneau, 33-er en den grootmeester der Grootloge, generaal Peigné.

In deze oproepingsbrief stond o.a. dat het Congres tot **taak zou hebben middelen te beramen om te komen tot de stichting van een Volkenbond.**

Het Congres werd ditmaal gehouden in het gebouw van het Franse Groot-Oosten te Parijs, aan de rue Cadet, no. 16, en er namen afgevaardigden **aan deel** van de Loge-besturen in Frankrijk, Italië, **Spanje, Zwitserland,** Portugal, België, Servië, Argentinië, Brazilië, **Costa-rica** en de Verenigde Staten. (De namen der neutrale staten zijn **hier vet gezet**).

Zoals men ziet, heeft het Groot-Oosten der Nederlanden er niet aan deelgenomen.

De zittingen van het Congres werden om beurten door den voorzitter van het Franse Groot Oosten en den grootmeester van de Grootloge in Frankrijk gepresideerd.

Reeds in zijn openingsrede op de eerste Congresdag verklaarde de **fungerende** voorzitter (Corneau) o.a.:

...**Het is dus absoluut nodig** („indispensable") **een super- nationaal gezag te scheppen, dat als doel zal hebben, niet** de oorzaken van conflicten weg te nemen maar de geschillen tussen de volkeren vreedzaam op te lossen.

De Vrijmetselarij, werkster aan de vrede, stelt zich voor, dit nieuwe organisme te bestuderen: **de Volkenbond.**

Vervolgens droeg de secretaris van het Franse Groot-Oosten, Br.:. André Lebey een uitvoerig rapport voor over de samenstelling van die Bond, zoals die gewenst werd geacht. Hij betoogde dat er een internationaal recht moest geschapen worden, hetwelk **gepantserd** moest worden met zodanige **sancties,** „dat ze bij voorbaat degenen zouden afschrikken die geneigd zouden zijn hun **woord te breken."**

Frankrijk, vervolgde hij, eist de Volkenbond; deze moet het doel zijn van de oorlog, de inleiding tot het vredestractaat. „Het niet-ingrijpen van de enige gelegenheid, die zich aanbiedt om een redelijker wereld op te bouwen, zou werkelijk een dwaasheid zijn"... „In 1789 heeft ons land de rechten van den mens geproclameerd... Wij zullen het werk der Franse revolutie bekronen"... „Dat zal de Volkenbond doen, verwezenlijkt door een juist begrepen democratie"... „Hoe meer men de toestand bestudeert, hoe meer men zich rekenschap geeft, dat de troonsafstand der Hohenzollern's het middel is om tot de Volkenbond te geraken"...

„De vier hoofdpunten, die ons noodzakelijk schijnen, zijn:

1e teruggave van **Elzas-Lotharingen aan Frankrijk;**

2e herstel van een **onafhankelijk Polen** door weder-samenvoeging van zijn drie delen;

3e Onafhankelijkheid van Bohemen.

4e Bevrijding van alle nationaliteiten, die thans door het huis Habsburg verdrukt worden. (Is de uiteenscheuring van Oostenrijk-Hongarije. Red.)

„Praag zal in het nieuwe Europa een onvergelijkelijk verzoeningscentrum worden. Italië zal Trente en Triëst terugkrijgen."

Dit rapport werd om advies in handen ener gemengde commissie gesteld.

In de zitting van de volgende dag werd het commissoriaal verslag uitgebracht. Het bevatte dertien artikelen die in hoofdzaken het voorlopig Statuut van de Volkenbond uitmaakten. Deze voorstellen werden door het Congres goedgekeurd.

Daarna werd o.a. bepaald dat de Volkenbond zal bestuurd worden door een Volkenbondsraad en als een internationaal hof van Justitie zal optreden. De plaats die als vergaderzaal wordt aangewezen, zal de hoofdstad der wereld zijn.

De Volkenbond zal als embleem een vlag voeren met oranjekleurige zon op witte grond temidden van zovele gele sterren als er aangesloten natiën zullen zijn.

Besloten werd deze conclusies aan de regeringen van alle Geallieerde en neutrale landen te doen toekomen.

De Italiaanse gedelegeerde Br.: Meoni hield daarop een redevoering, waarin hij o.a. zeide, dat het hoofddoel der Vrijmetselarij is de vrijmaking der mensheid uit alle zedelijke godsdienstige, politieke en economische druk, en dat deze opvatting van de Volkenbond het kort begrip is van de maçonnieke leer.

Deze conclusie werd door het Congres bevestigd.

Op voorstel van den voorzitter werd daarna een hulde-adres vastgesteld aan den heer W. Wilson, president der V.S. waarin gezegd wordt, dat „de eeuwige beginselen der Vrijmetselarij volkomen stroken met die, welke Dh. Wilson verkondigde ter verdediging van de beschaving en de vrijheid der volken."

Tenslotte werd een resolutie vastgesteld waarin „het Congres der Vrijmetselaarsorden van de Geallïëerden en neutrale landen een warm beroep doet op alle BBR.: om hun medewerking te verlenen aan het tot stand komen van de Volkenbond, die alleen in staat is, voor de toekomst der vrijheid der volkeren, het recht en de internationale gerechtigheid te verzekeren."

De derde dag van het Congres is aan **een gezamenlijke maaltijd en een feestelijke loge-vergadering besteed geworden, waarbij men het druk gehad heeft over „de rol, die de Vrijmetselarij en de Vrijmetselaren ter bereiking van een betere toekomst kunnen en moeten vervullen."**

Aldus geschiedde in Juni 1917.

De 7de Mei 1919 werden den Duitsen gezant te Parijs de Vredesvoorwaarden van Versailles uitgereikt waarvan het eerste deel de grondlegging van de Volkenbond inhoudt en regelt.

1.) „S.D.N. Super-etat Maçonnique" — Gabriël Beauchesne et fils, editeurs — Paris, Rue de Rennes.

Desiderius Erasmus.

12 Juli 1536—1936.

In 1536 overleed op bijna zeventigjarige leeftijd de wereldberoemde Rotterdammer Gerard Gerards, die volgens de gewoonte dier tijden zijn naam „verklassiekt" had. Hij vertaalde zijn voornaam in het Latijn: Desiderius, en zijn achternaam in het Grieks: Erasmus. Volgens anderen was Erasmus zijn doopnaam en voegde hij er zelf later Desiderius aan toe.

Hij werd, waarschijnlijk in 1469, te Rotterdam geboren, studeerde te Deventer onder Hegius en later bij de Broeders van het gemene leven te 's-Hertogenbos en trad te Stein bij Gouda in het klooster der Augustijner monniken. Veel roeping voor het kloosterleven schijnt hij niet gehad te hebben en toen zich de gelegenheid aanbood, verliet hij het om secretaris te worden van den bisschop van Kamerijk (1493). Later werd hij door Paus Leo X van zijn kloostergeloften ontslagen. Daarna begon hij een zwerftocht door heel Europa: Parijs, Engeland, Rome, Venetië, Leuven, Basel en Freiburg. Ofschoon hij geen sterke gezondheid genoot, is het werk wat hij gepresteerd heeft, ongelofelijk groot. Hij woonde het liefst dicht bij een grote drukkerij om zijn ontelbare geschriften zo spoedig mogelijk ter perse te hebben.

Als mens is hij een onoplosbaar raadsel. Echter kan men gerust van hem verzekeren, dat hij ver uitstak boven de meeste, half verheidenste, Italiaanse Humanisten. Als priester maakt het een zonderlinge indruk te vernemen, dat hij niet vaak de H. Mis las en niet geregeld zijn brevier bad. Intussen staat vast dat zijn zedelijk leven van die aard was, dat men nooit enige aanmerking erop heeft kunnen maken. Het enige waar hij met hart en ziel aan verslaafd scheen te zijn, waren zijn boeken. Hij ging geheel op in de studie der klassieken. Zelf een eerste rangs stylist, bewonderde hij hun onsterfelijke geschriften om de schoonheid der stijl, maar misschien meer nog om de natuurlijke levenswijsheid die zij predikten, waarin hij een voorloper ziet van het Christendom.

In Engeland sloot hij vriendschap met Colet, Thomas Morus en Fisher. Deze twee laatsten zijn het vorig jaar heilig verklaard als martelaar voor het katholieke geloof. De verering die deze twee grote mannen gedurende hun leven hadden voor Erasmus, is reden te over voor ons, om in ons oordeel over dezen vreemden Rotterdammer voorzichtig te zijn.

In Engeland vatte hij grote belangstelling op voor de Christelijke Oudheid en de H. Schrift. De tweede helft van zijn leven is grotendeels aan de studie hiervan gewijd. Hij gaf het Nieuwe Testament uit volgens de Griekse tekst met een vertaling in klassiek latijn en aantekeningen. Ook publiceerde hij verschillende vertalingen en uitgaven van Kerkvaders, als Origenes, Basilius, Chrysostomus, Irenaeus, Ambrosius, Augustinus en Hieronimus.

Zijn liefde voor de Bijbel en de Christelijke oudheid toont opvallende gelijkenis met zijn voorkeur voor de klassieken: terugkeer tot de bronnen.

Hij tracht een soort versmelting te bereiken van de klassieke oudheid met het Christendom, iets wat niet makkelijk te bewerkstelligen is zonder afbreuk te doen aan het Christendom. Hier ligt juist het gevaar van zijn richting. Het Christendom is geen evolutieproduct. **Het is een afhankelijke stichting van Jesus Christus met een zuiver absolute waarde.**

Inderdaad is zijn houding tegenover het Christendom soms vreemd. Hoewel hij bijv. een grote eerbied heeft voor de H. Schrift en haar goddelijke oorsprong aanneemt, ziet hij er niet tegen op om van de letterlijke zin af te wijken, als deze naar zijn mening niet stichtend genoeg is. Een dergelijke aanmatiging van iemand die beter weten wil wat er in de Bijbel moet staan dan God zelf, die er de door hem zelf erkende auteur van is, laat vermoeden dat deze geleerde van groot formaat een ijdeltuit van nog formidabeler afmetingen was.

Zijn sterk etisch georienteerde mentaliteit doet hem in de H. Schrift vooral bewonderen, wat hij noemt de „Philosophia Christi", de moraal, de levenswijsheid van het Evangelie. Opvallend is, dat hij bij voorkeur bewondering heeft voor deugden als naastenliefde, eenvoud, geduld, vredelievendheid, zuiverheid, enz., waarvan hij ook sporen meent aan te treffen bij de heidense klassieken. **Maar over specifiek Christelijke deugden als versterving, zelfverloochening, het beminnen van den vijand, enz., waar in het Evangelie even krachtig op wordt aangedrongen, hoort men bij hem niets. Hij heeft een eenzijdige verering voor het menselijke van Christus.**

Hij ijverde op zijn manier veel voor hervorming in de Kerk, hekelde bestaande misstoestanden, drong aan op meer innerlijkheid in de Godsdienst. Zijn toon is echter altijd die van een scherpen, hekelenden, scherpzinnigen, koelen, volmaakt mooi stellenden geleerde, maar nooit die van een vader of geneesheer der zielen, nooit die van een apostolisch hart. Daar was zijn gemoed te weinig religieus voor.

Zijn tijdgenoten hadden een onbeperkte bewondering voor hem en om die reden was zijn invloed op hen zo groot.

Ten onrechte wordt hij echter beschouwd als een voorloper van Luther. Hij had met dezen Duitsen monnik slechts gemeen, dat beide de misbruiken in de Kerk bestreden en beoefenaars waren van de schone letteren, maar terwijl Luther zich van de Moederkerk losscheurde, heeft Erasmus het bovennatuurlijk gezag van de Kerk altijd zonder aarzeling of critiek aanvaard. Hij heeft nooit met de Kerk gebroken.

In 1528 schreef hij: „Ik had een der steunpilaren van Luthers Kerk kunnen zijn, maar ik heb liever de haat van heel Duitsland op me willen laden, dan uit de gemeenschap van de Kerk te scheiden."

Hij stierf op 12 Juli 1536 te Basel, zonder van de laatste heilige sacramenten voorzien te zijn, wegens afwezigheid van een priester.

Om zijn tweeslachtig sceptisch karakter is de nawerking van zijn geschriften eveneens tweeslachtig. Het zwevende, ondogmatische in zijn houding, is een ramp geweest voor de Kerk van die dagen, die behoefte had aan vurige godsdienstijver en krachtig optreden. Het gezonde in zijn ideën en zijn Christelijk humanisme heeft echter een gunstige invloed gehad op het Katholicisme van de zestiende eeuw.

L.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

19)

Ik liet na te zeggen, dat ik O'Brien al gezien had, en de oude man zonk terug in volkomen stilzwijgen. Het begon donker te worden, en uit het open valluik kwam het geluid van onderdrukte stemmen. Niemand in het vertrek sprak meer.

Ik kreeg een gevoel van onbehaaglijkheid; ik kon niet in het minst het verband begrijpen tussen den ouden Don en hetgeen voorafgegaan was, en, zuiver als kwestie van vormelijkheid wist ik ook niet, hoe lang ik nog behoorde te blijven. De lucht door de spijlvensters was heel bleek geworden.

Eensklaps zeide de oude Don: „Je moet mijn arm stadje Rio Medio eens bezoeken"; maar hij deed geen bepaalde uitnodiging en sprak niet verder.

Later vroeg hij op tamelijk klagende toon: „Waar zit toch O'Brien? Hij moet die brieven voor mij schrijven."

Zijn dochter antwoordde: „Hij is ons voorgegaan naar het schip. Daar zal hij ze schrijven."

Ze was teruggegaan naar haar plaats... Don Balthasar haalde heel hoog de schouders op en lichtte zijn handen van zijn knieën.

„Ongetwijfeld; hij zal wel weten wat het beste is," zeide hij; maar hij behoorde het mij toch te vragen."

Het werd nog voortdurend donkerder; de oude Don scheen weer in slaap gesukkeld.. — Slechts de glans van de zilveren gesp aan zijn hoed verried nog zijn tegenwoordigheid... Ik herinnerde mij een afspraak met iemand aan boord van de „Lion" te gaan en stond op. Er scheen voor mij geen enkele kans te bestaan met het jonge meisje in gesprek te komen. Ze zat weer achteloos over de hagedis gebogen en heur haren vielen neer langs haar gezicht als druiventrossen. Er was een glinstering van licht op een klein stukje blank voorhoofd en overal rondom haar waren schaduwen, die dieper en dieper werden. Carlos kwam bezorgd op mij toe, toen ik naar de deur keek.

„Je moet nu toch nog niet gaan," zei hij zacht. „Ik heb zoveel dingen te zeggen. Vertel me..."

Zijn houding deed mijn onbehaaglijk gevoel tot vrees verkeren. De uitdrukking van zijn ogen veranderde, ze keken strak over mijn schouder terwijl zijn lippen nauwelijks hoorbaar de woorden beefden: „Je moet komen, je moet komen."

Ik kon enkel het hoofd schudden. Eensklaps deed hij eèn stap achterwaarts, als schikte hij zich er naar. Hij gaf het op met mij — en het viel mij in dat, zo het gevaar van zijn verleiding al voorbij was, het gevaar van mijn aanhouding buiten de deur bleef.

Iemand achter mij zei gebiedend: „Het is tijd" en het licht scheen flikkerend weg te sterven. Even zag ik nog vaag het beeld van den ouden Don, soezend met z'n hoofd naar achteren — en van 't lange raam door de zwarte staven in vierkanten gesneden. Iets harig ruigs schoot ruw langs mijn gezicht omlaag; ik werd blind; mijn mond, mijn ogen, mijn neusgaten waren gevuld met stof; mijn afgesloten adem werd een golf warme lucht. Ik had geen tijd om weerstand te bieden. Mijn benen schopten krampachtig; mijn armen werden stijf tegen mijn lichaam gebonden. Iemand zuchtte onder de last van mijn gewicht; toen werd ik gedragen — naar beneden, 'n lang eind gelijkvloers, toen naar boven, toen weer naar beneden; mijn voeten stieten telkens tegen een muur, en mijn hoofd schuurde nu en dan langs iets dat het gewelf moest zijn van een lage stenen gang, die een uitweg had onder de achterkamer van Ramon's pakhuis. Tenslotte werd ik neergelaten op iets, dat aanvoelde als een hoop houtkrullen. Mijn verrassing, woede en afschuw waren zo groot geweest, dat ik na de eerste verstikte kreet, geen geluid meer had gegeven. Ik hoorde de voetstappen van verscheidene zich verwijderende mannen.

Derde Hoofdstuk.

Ik bleef daar aan handen en voeten gebonden lange tijd liggen, wel net lang genoeg om bij zinnen te komen en in te zien, dat ik een gek was geweest om mij met O'Brien in te laten. Ze hadden me een zak over 't hoofd geworpen en me veilig ergens opgeborgen in een soort kelder, naar het leek.

Romantiek!... Die zocht ik immers; en hier waren alle elementen aanwezig: Spanjaarden, een samenzweerder en een ontvoering. Maar ik kon mij geen dwaas gevoelen en tegelijkertijd romantisch. Ware romantiek bestaat, geloof ik, uit een warreling van emotie's waardoor alle zinnen verdoofd worden, en enkel 't gezicht — beneveld — blijft. Op het gezicht na, dat ik in het geheel niet had, had ik nu gebruik van al mijn zinnen, alle gelijkelijke getroffen, — enkel door onaangename dingen.

Ik voelde pijnen en kloppingen, met mijn hoofd in een zak en mijn mond vol meel, dat beschimmeld was en onaangenaam mijn reukorgaan prikkelde; ik voelde alles als een oneer en maakte mij hevig boos; van den ouden Don kon ik zien, dat hij kinds was — maar tegenover Carlos voelde ik grote bitterheid.

Ik wachtte en mijn woede nam toe, terwijl alles in doodse stilte bleef. Hoe zou het eindigen; met wat voor belediging? Ik zou mijn verachting tonen en mijn waardigheid behouden, door in het geheel geen tegenstand te bieden — ik verafschuwde dit hatelijk complot... Eindelijk kwamen er stemmen, voetstappen; het viel mij zeer moeilijk mijn voornemen gestand te doen en mij van verstikte kreten en schoppen met de voet te onthouden. Als een lijk werd ik opgetild en door mannen, die somtijds vloekten onder 't snel voorwaarts gaan, onder veel gestruikel weggevoerd. Van tijd tot tijd prevelde iemand: „Voorzichtig!" Daarna legden ze mij in een boot. De wereld begon te schommelen, te plonsen, te schuren — en het werd mij duidelijk, dat ik naar een of ander schip gevoerd werd. Het Spaanse schip, natuurlijk. Eensklaps brak mij het koude zweet uit door de gedachte, dat het misschien tenslotte hun bedoeling kon zijn, mij kalmpjes over boord te gooien. „Carlos", riep ik. Ik voelde de punt van een mes op mijn borst, en een twee ruwe stem, zeide: „Stilte, Señor!"

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.

DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

DE GLIMLACHENDE SCHMELING. Max Schmeling, de Duitse ex-wereld kampioen in zwaar gewicht boksen, toont hierboven een van zijn meest beminlijke glimlachjes in zijn hotel te New York. We mogen hopen dat hij na de 18e Juni, wanneer hij zich zal meten met Joe Louis in de Semi Finale voor het wereldkampioenschap, het lachen niet zal verleerd zijn.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Een geregeld jaarlijks-terugkerend onderwerp van bespreking zijn de aflossingen der oorlogsschulden.

De Ver. Staten zijn in de wereldoorlog de geldschieters geweest van de Europese naties, die in die vier jaren voor ruim 208 milliard dollar hebben stuk geschoten; de indirecte oorlogskosten zijn vanzelfsprekend niet te berekenen.

Tot op de dag van heden zit Europa nog met deze lasten; en toch denkt men overal weer aan nieuwe oorlogen.

Ieder half jaar herhaalt zich de periodieke aflossing en rentebetaling en ieder half jaar komen er moeilijkheden.

Zo is Frankrijk thans reeds voor de achtste maal in gebreke gebleven om te betalen. Ook Groot Brittannië heeft dezer dagen medegedeeld niet te kunnen; en Joego-Slavië, Litauen en Polen zijn in dit koor gevolgd. Alleen Finland is tot nu toe niet in gebreke gebleven.

Uit het Oosten worden de berichten steeds alarmerender: De Zuidelijke Cantonregering heeft in de laaste dagen 40.000 man opgeroepen en 10 millioen dollar gevoteerd voor oorlogsdoeleinden om tegen de Noordelijke Nangkingregering op te trekken. Deze regering schijnt niet van plan te zijn om met de Cantonregering tegen Japan mee te gaan, maar raakt daardoor in vijandschap met **zijn zuidelijke landgenoten, zodat de burger-oorlog** feitelijk is uitgebroken. Japan is geenszins van plan deze anti-Japanse actie van Canton leidelijk toe te zien en heeft daarom 7 oorlogsschepen doen landen in Amoy en daar marinetroepen aan land gezet. Ook Engelse en Amerikaanse oorlogsschepen zijn naar het strijdtoneel getrokken om de belangen hunner landgenoten te beschermen.

Waar deze actie op uit zal lopen, is thans nog niet te overzien.

Een aparte behandeling moeten we vandaag wijden aan stakingen.

In Spanje zijn deze wanordelijkheden chronisch. Iedere dag haast breken dan hier dan daar partieele stakingen uit, die het land meer en meer naar de ondergang voeren. We lezen thans weer van een mijnwerkersstaking van 10.000 man, waarbij het niet blijft. Zo zijn er Zondag tijdens wanordelijkheden weer doden gevallen en zeer vele gewonden; ook is er een spoorlijn door een bom opgeblazen.

In Frankrijk is de grootste staking die men daar gekend heeft, naar men hoopt dezer dagen ten einde. Het is overigens nog heel goed mogelijk dat de onrust die vooral nog in provincie heerst, weer tot nieuwe wanordelijkheden zal uitbarsten.

De staking in Frankrijk heeft ook de Belgische arbeiders aangetast. De staking te Antwerpen, die thans een 25.000 man omvat in haven en metaalindustrie heeft zich uitgebreid tot de metaal- en kolenindustrie in het Maasgebied. Hier is een algemene staking geproclameerd, die zich ernstig laat aanzien en de nieuwe regering van Zeeland reeds aanstonds voor zeer ernstige moeilijkheden plaatst.

Uit het nieuwe ministerie, wat bestaat uit 6 socialisten, 5 katholieken en 3 liberalen is een aparte commissie gevormd met het oog op de ernstige toestand.

De eisen der arbeiders zijn hogere lonen, daar deze te laag zijn in verhouding tot de waardevermindering van het geld door de devaluatie.

De staking in Palestina heeft, zoals onze lezers reeds weten, zich uitgebreid tot een guerillaoorlog, die nu al weken duurt. De Engelse regering heeft thans een concentratiekamp ingericht om de muiters op te sluiten.

In Caracas is volgens de laatste berichten aan de staking een eind gekomen doordat er overeenstemming is bereikt tussen stakers en regering.

Maar in Maracaibo schijnt het weer minder rustig.

Uit Rusland kwam dezer dagen een bericht dat de Sovjetregering een eind gemaakt heeft aan de Stalin-dictatuur en een nieuwe constitutie heeft ingevoerd waarbij een parlement is ingesteld met twee kamers. De eerste kamer zal blijven onder communistische leiding, de tweede kamer zal gekozen worden bij geheime stemming.

Of echter de practijk der regering er merkbaar door veranderen zal, geloven we nog niet.

Uit Duitsland duiken er de laatste tijden berichten op van reacties op de Hitler-dictatuur. Enkele weken geleden hoorde men van een complot in de S.S.-mannen; o.a. zou daarin betrokken zijn de leider van de S.S., een rivaal van Göring, de bekende Himmler. Thans zou er weer een ander complot zijn ontdekt, met de naam van R.R. organisatie, wat bekent Röhm-Rachers, personen die zich namelijk ten doel gesteld hebben, de wrekers te zijn van de slachtoffers die in Juni 1934 zouden gevallen zijn in de Röhm-revolutie. Van Duitse zijde worden deze berichten wel ontkend, maar of we aan deze officiële ontkenning zoveel waarde mogen hechten?

CURAÇAO.

Afdeling Curaçao van de Vereniging „Het Nederlandsche Roode Kruis."

Bovengenoemde afdeling stuurde aan de vertrekkende Gouverneur het volgende schrijven:

Excellentie,

Naar aanleiding van Uwer Excellentie's aanstaand vertrek naar het moederland, voelt het Bestuur van de Afdeling Curaçao van het Ned. Rode Kruis zich gedrongen ook namens hare leden Uwe Excellentie haar hartgrondige dank te betuigen voor alles wat zij ten bate van deze Afdeling heeft gedaan.

Steeds heeft deze Afdeling zich mogen verheugen op Uwer Excellentie's steun en medewerking en het is dan ook met leedwezen dat zij haar ziet vertrekken uit dit gebiedsdeel, wiens wel en wee haar zozeer ter harte gaan.

Het Bestuur veroorlooft zich van deze gelegenheid gebruik te maken om Uwe Excellentie en hare hooggeachte familie een behouden aankomst in het moederland en veel geluk en voorspoed in haar verder leven toe te wensen.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

Van Uwe Excellentie,
de dienstw.
(w.g.) C. S. Gorsira J.P. Ez.
Voorzitter.

A. C. Willems (w.g.)
Secretaresse.

Opening Nieuw Politiebureau.

Donderdagmorgen om 9 uur zal de opening plaats hebben van het nieuwe **politiebureau.**

In dank ontvangen

Van het Finse Consulaat de rijk-geïllustreerde brochure „**Fishing in Finland**".

De aankondiging van de opening van de Aruba Bank, van de firma Maduro & Curiels Bank en John. .G. Eman.

Van het Duitse Consulaat een aanplakbiljet van de „**Weltkongress für** freizeit und erholung Hamburg-Berlin 23-30 Juli 1936".

Regenval in het Tweede district op Curaçao over de maand Mei 1936.

Rust	3 m.m.
Kl. Kwartier	2 m.m.
Zuurzak	1.5 m.m.
Scherpenheuvel	6.3 m.m.
Santa Rosa	3. m.m.
Montagne	
New Port	10.4 m.m.
Groot Sint Joris	6.5 m.m.
Santa Maria	6.5 m.m.
Blauw	10 m.m.

Het eerst nodige.

Over het Rif is men bezig met het aanleggen van een schitterende weg.

We hebben niets als lof voor deze nieuwe Boulevard van Slobbe, die een sieraad wordt voor ons eiland.

Maar... het is hoofdzakelijk een luxe weg, ten gerieve van de bezoekers van het Piscaderabad, ten gerieve van touristen en misschien, maar dan op een ondergeschikte plaats, voor afvloeiing van het verkeer van de Breedestraat.

Maar voornamelijk is het luxe. En nu vinden we, dat bij de huidige inkomsten Curaçao zich deze luxe wel veroorloven mag, doch... **niet ten koste van de andere wegen.**

Het is niet de eerste keer, dat wij klagen over de wegen, bijzonder de buitenwegen.

Ook de Beurs- en Nieuwsberichten hebben verschillende malen meegezongen in deze klaagzang.

Ook de Commissie „Veilig Verkeer" heeft er in zijn rapporten op gewezen. En voor we begonnen te klagen hebben we Openbare Werken opgebeld en mededeling gedaan van de klachten, die bij ons binnenkwamen.

We hebben verschillende malen ingezonden stukken niet geplaatst met mededeling aan de inzenders, dat we door persoonlijk contact zouden trachten het euvel te verhelpen.

Maar de buitenwegen blijven in de ellendige toestand, zoals we ze in jaren niet hebben gekend.

De zeer druk bereden weg naar Juliana dorp is geen weg meer. Langs een zijde van de weg slechts nog even te berijden ,kan men zich daar onmogelijk meer houden aan de bekende wegregel „Rijdt Rechts".

De weg naar Bullenbaai tot Jan Doret; de weg naar Montagne en Newport; de weg naar Barber: ze zijn in een toestand als we ze nog nooit gekend hebben.

Deze laatste weg, althans het stuk op de Camina Nobo, is onder de huidige directie van Openbare Werken 1½ jaar geleden tot een proefstuk gemaakt, wat een absolute mislukking is geworden. Deze mislukking vinden we nu zo erg niet, dat kan eenieder overkomen.

Maar dat het publiek nu slachtoffer wordt, is wel erg.

Dat er voor touristen en bezoekers van Piscaderabaai goed gezorgd wordt door mooie wegen, we hebben er niets op tegen, mits de arme buitenlui, die op toch al minder comfortabele trucks naar de stad komen voor hun werk of naar de Phosfaatmijnen, niet aan hun lot worden overgelaten.

Drankverkoop op Schepen.

Z. Excellentie de Gouverneur heeft aan de Kamer van Koophandel mededeling gedaan, dat enige kooplieden uit Aruba zich tot hem gewend hebben met de mededeling, dat het meermalen voorkomt, dat aan boord van koopvaardijschepen drank aan het publiek van de wal wordt geschonken tegen prijzen, welke concurrerend zijn met de handelsprijzen, met het gevolg, dat de zakenlieden ter plaatse schade lijden.

Inderdaad moeten café- en restauranthouders vergunningsrechten betalen en in hun verkoopprijzen moeten zij de betaalde accijns berekenen, terwijl de schepen hiervan vrij zijn.

Bezoeken als hier bedoeld vinden zowel hier als op Aruba plaats; hier waarschijnlijk op groter schaal.

Voor zover nodig kan de Gouverneur zich indenken, dat er verschillende mensen aan boord gaan teneinde vrienden, familieleden of kennissen weg te brengen en dan aan boord nog blijven eten. Echter voor zover naar deze schepen mensen gaan, die daar niet komen om hun vrienden of kennissen uitgeleide te doen, beschouwen deze zo'n schip wel degelijk als een soort-restaurant en als zodanig is een schip wel degelijk een concurrent van de café's op de wal.

Wij hebben indertijd dit onderwerp reeds in ons blad behandeld, juist naar aanleiding van klachten van restauranthouders op Curaçao.

Wij hebben toen deze personen voorgesteld ,eerst hun belangen naar voren te brengen bij de Kamer van Koophandel, waar zij echter niet een vertegenwoordiging vonden die hun belangen voldoende verdedigde.

Ook in de tegenwoordige Kamer schijnt dit nog zo te zijn.

Sommige leden waren van mening, dat er geen concurrentie was. Anderen dat er wel concurrentie was, maar niet in sterke mate.

Het bezoek aan de schepen door verschillende mensen, zo meende men, is 'n dergelijk genot voor velen, dat het zeker verkeerd zou zijn van gouvernementswege dit te bemoeilijken of te belemmeren, ook al valt het volgens enkele leden van de kamer niet te ontkennen, dat hier wel degelijk van enige concurrentie sprake is. Anderen echter meenden, dat het publiek, dat de schepen bezoekt gewoonlijk niet in de Curaçaose restaurants gaat eten, zodat er geen sprake is van concurrentie.

Op Aruba schijnt men dit stelsel absoluut te willen verbieden, doch hier is men er in ieder geval tegen. Tenslotte werd besloten aan het bestuur te schrijven, dat zover de moeilijkheden slaan op Arubaanse toestanden het Gouvernement zich tot de Kamer van Koophandel aldaar moet wenden. Een der leden dringt er echter op aan, dat in dat schrijven de nadruk gelegd wordt op het feit, dat er geen noemenswaardige concurrentie bestaat op Curaçao. Doch dat het wel aanbeveling verdient, dat het Gouvernement, zo ver dat mogelijk is, zijn invloed uitoefent op de scheepvaartmaatschappijen, zodat de prijzen aan boord van schepen in de haven enigszins omhoog worden gevoerd.

Aldus de Kamer.

Uit welke laatste regels we dus kunnen besluiten, dat er toch wel concurrentie zou bestaan.

En o.i. zeer terecht.

In andere landen heeft men dan ook maatregelen daartegen genomen. Daar moeten de schepen een lijst opmaken van alles wat zij aan consumptie-artikelen hebben. En als de schepen wederom weggaan dan moet aan den fiscus het verschil worden betaald tussen de lijst, opgemaakt bij de aankomst en die aan de douane getoond wordt bij het vertrek.

We willen echter gaarne instemmen met de Kamer dat dit systeem voor hier te omslachtig is; maar concurrentie is er, zeker zolang de prijzen niet gelijk **zijn aan die der plaatselijke restaurants.**

De Zaak Jonkers.

Maandagmorgen werd voor de Krijgsraad de zaak Jonkers voortgezet.

Het totaalbedrag aan niet afgedragen gelden bleek te lopen tot over de 8000 gulden.

De auditeur Militair, de Heer C. J. Debrot eiste een jaar gevangenisstraf met aftrekking van de preventieve en ontslag uit de militaire dienst.

Het pleidooi van den verdediger, de Heer Lampe zal gehouden worden op Zaterdagmorgen half tien.

Afscheid van de Troepen.

Hedenmorgen half tien zou Z. Exc. Gouverneur van Slobbe afscheid nemen van de troepen. De Corpsen Mariniers, Militaire politie en het Cur. Vrijw. Korps waren daartoe opgesteld in het Fort Amsterdam.

Onderscheiding Gouv. v. Slobbe.

De Aneta-berichten melden:

De Algemene vergadering van de Vereniging „Ons Leger" benoemde den aftredenden Gouverneur van Curaçao, Van Slobbe, tot lid van de Algemene Raad.

Tourisme op Curaçao.

In een der laatste vergaderingen heeft de Kamer van Koophandel nog eens weder dit voor ons eiland zeer belangrijke onderwerp in behandeling gehad.

Er zal dit jaar een nieuw folder worden uitgegeven, die bij duizendtallen over de Verenigde Staten zal verspreid worden. Het ligt in de bedoeling den bekenden Fransen reclametekenaar Jean Walther, die op het ogenblik in Holland werkzaam is en die daar ook de op Curaçao zo overbekend pakkende reclameplaat voor de K.N.S.M. maakte, opdracht te geven deze folder samen te stellen.

Deze folder moet de touristen trekken. Maar waar zal men ze onder brengen?

Hierover ontstond een langdurige discussie, waarbij één der leden het denkbeeld opperde om een kleine maatschappij op te richten, die bungalows exploiteert, op dezelfde wijze als dat in de Verenigde Staten het geval is, of zoals dat ook op de Bahama's, St. Thomas enz. gebruikelijk is.

Ook kwam nog ter sprake de kwestie tourisme en vreemdelingendienst.

Een der leden had een inzage gehad van een formulier, waarop passagiers van schepen verschillende bijzonderheden kunnen aantekenen, zodat men dan ten dele van de formaliteiten met de politie bevrijd zal zijn.

Men was voor deze verbetering zeer dankbaar. Alleen wordt op het formulier de naam Politiebureau gebruikt, waar men zich vervoegen kan als men bij de vreemdelingendienst moet zijn. Hiertegen waren bezwaren. Ook, mede gezien de mentaliteit van de ons omringende volkeren, dat de vreemdelingendienst geen aparte ingang heeft gekregen in het nieuwe politiebureau en dat men dus altijd de ingang zal moeten binnentreden waar met reusachtige letters geschreven staat „Politie".

**K
KRO
O**

**Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 21 Juni 1936.**

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Het Emigratievraagstuk, door H. Matthee.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars.
2. Het veevoedervraagstuk in de tropen, door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

ARUBA.

Loterij op Aruba.

Op Aruba is opgericht een loterij ten bate van het Comité tot inzameling van gelden voor het oprichten van een gebouw op Aruba tot gerief der vissers en andere werklieden in het uitoefenen van hun beroep, aan welk logement de naam van Gouverneur van Slobbe gegeven zal worden tot blijvende herinnering aan dezen landvoogd.

De eerste en tweede prijs bestaan uit een auto.

De trekking zal plaats hebben op 25 Juli 1936 en de prijs per lot is *f* 1.—

Het Comité bestaat uit de Heren:

J. H. Eman, Th. E. F. Ruiz, Pastoor Penninx, F. H. M. Kamer, C. H. G. Eman en Emiterio Orman.

Bij welke Heren loten zeker verkrijgbaar zijn.

Onze dank voor de toezending van een lot.

Alleen hij, die beide ogen goed open heeft, kan wat door de vingers zien.

Men wordt oud, als men begint zich jong te voelen.

Tot onze ernstige plichten behoort de taak, het leven van een vrolijke kant op te vatten.

Een dwaze zoon is de smart zijns vaders, en een twistzieke vrouw is een druipend dak.

Zijne Excellentie de Gouverneur zal op Donderdag den 18den Juni a.s. geen audientie verleenen.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

KEURING voor MOTORRIJTUIGEN.

Bekend wordt gemaakt dat ingaande 22 Juni iederen **MAANDAG, DINSDAG, WOENSDAG** en **VRIJDAG** van 8 uur voormiddag tot 12 uur middag en van 1.30 tot 4.30 namiddag gelegenheid bestaat tot keuring van motorrijtuigen als bedoeld in artikel 93 b. en volgende der Algemeene Politiekeur.

De keuring vindt plaats in het Riffort.

Willemstad, Juni 1936

De Procureur - Generaal,
Hoofd der Politie,
F. A. JAS.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

In Chili hadden botsingen plaats tussen Nazis en Extremisten.

Te Beacomfield is overleden de bekende Engelse katholieke schrijver G. K. Chesterton op een leeftijd van 62 jaar. Chesterton was een bekeerling.

Te Munchen vloog de auto van Eckener, tengevolge van bandenpech tegen een boom te pletter. Eckener werd slechts licht gewond.

Volgens berichten van de United Press is het thans onrustig in Maracaibo. De scheepvaart zou stil liggen. Aan de C.P.I.M. tankers hebben we daarvan niets gemerkt.

Het aantal slachtoffers in Spanje bij de ongeregeldheden van Zaterdag en Zondag zou 1500 gewonden bedragen.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Minister Oud berichtte dat de regering bereid is inzake de Amsterdamse haventarieven te helpen, mits de raad een beter inzicht toont wat de begroting van het lopende jaar betreft.

Er werd een wetsontwerp ingediend tot verlenging en wijziging van het octrooi aan de Nederlandse Bank, waarbij deze bank bevoegdheid wordt gegeven een open markt politiek te volgen, waardoor haar invloed beter dan voorheen op de geldmarkt zal uit te oefenen zijn. De directie beoogt met deze politiek het kopen en verkopen van in het binnenland betaalbare wissels en Nederlands schatkistpapier, indien dit voor aankoop in handen van derden is. De bank zal met de uitvoering van deze politiek rekening houden met speciale staatsbelangen. Verder wordt voorgesteld om tot een versterking van de reserve over te gaan die thans een kwart van het kapitaal bedraagt en dit op te voeren tot een derde, n.l. 20 millioen gulden. Dit kan bespoedigd worden door 15% van de winst af te zonderen, in plaats van 10%, zoals dit thans het geval is. Verder wordt een wijziging van winstverdeling voorgesteld waarbij de tantièmes aan de directie en de adviescommissarissen afgeschaft worden. De wijziging in het verdelen van de winst zal echter eerst ingaan wanneer het destijds geleden ponden-verlies gedelgd is.

De directie van Nederlandse Spoorwegen droeg aan de A. E. G. te Berlijn op om een bovenleiding aan te leggen voor de nieuwe electrificaties. De gehele order bedraagt ongeveer 6 ton.

Aan Rotterdam werd de Koninklijke goedkeuring tot het verlagen van de zeehavengelden verleend; ook de nieuwe kade-tarieven werden goedgekeurd.

De gedeputeerde Staten keurde de verlaging van terrein- en loodshuren goed. Hierdoor zijn de nieuwe maatregelen reeds per 15 Juni ingegaan.

Te Egmond is een staking in het visserij-bedrijf uitgebroken waardoor de vloot niet vertrokken is. Ongeveer 300 opvarenden legden het werk neer. In IJmuiden breidde de staking zich uit en voegden de bemanningen van de juist binnengekomen schepen zich bij de stakers die in grote getale langs de haven posten.

Koloniale Raad.

Dinsdag 16 Juni.

Onze eerste grote sociale wetten — een avond van hoog gehalte — vrucht van gedegen studie — en volstrekt gemis aan publuieke belangstelling — in een tijd van oprichting van politieke partijen — een veeg teken.

Dergelijke en vele andere gedachten flitsten door ons hoofd in de uren van 8 tot 12 dat de Koloniale Raad zich bezig hield met onze ongevallen- en ziekteverordening.

Maar in ons blad van Zaterdag a.s. zullen wij meerdere kolommen wijden aan deze belangrijke avond.

Thans geven we alleen de algemene beschouwingen van de Hr. Bichon van Ysselmonde en Mr. Suethoff gemachtigde van het Bestuur.

Ik heb me afgevraagd, aldus de Heer Bichon, bij de bestudering van de ontwerpverordeningen voor de Ongevallen- Ziekteregeling of deze veranderingen werkelijk een mijlpaal zijn in de historie van Curaçao. En dan heb ik gemeend deze vraag ontkennend te moeten beantwoorden.

Want niet thans eerst krijgen wij met deze wetten op Curaçao de sociale rechtvaardigheid. Deze veranderingen brengen niets nieuws in de verhouding tussen werkgever en werknemer: wel is thans de schadeloosstelling wettelijk geworden.

Maar het grootste deel der arbeiders ontvingen reeds deze schadeloosstelling en meer dan in deze verordening is vastgelegd.

Toch verblijden wij ons dat er goede maatregelen in deze maatschappij gegroeid zijn en deze goede maatregelen door de grote werkgevers werden toegepast.

Een kleine groep arbeiders ontving deze niet en hieronder waren ook de arbeiders in Gouvernementsdienst en ik verheug me daarover, dat thans ook deze daarin zullen deelnemen.

De Hr. Bichon wilde thans niet weer eens uiteenzetten, dat matiging in deze materie noodzakelijk is: nog steeds gaan de bedrijven hier gedrukt onder de moeilijke tijden. En het is voor de arbeiders beter tevreden te kunnen zijn met een kleinere toelage, dan in de onzekerheid te leven of een grotere wel kan betaald worden.

Ook gaf Spr. zijn goedkeuring aan de invoering van een verzekering voor die werkgevers, die zelf het risico niet kunnen dragen.

Er zullen deze avond een groot aantal amendementen worden voorgesteld.

Spreker hoopt echter dat de gemachtigde van het Bestuur er rekening mee wil houden, dat gebrek aan gelegenheid tot voldoende gedachtenwisseling daar de oorzaak van is.

Bij de toepassing van deze verordening in de toekomst zullen er zeker fouten blijken en onjuistheden: Spr. hoopt dat het Bestuur dan voorstellen doen zal deze te verbeteren.

Tenslotte wenst de Hr. Bichon den Gouverneur geluk, dat deze ontwerpen nog zo bespoedigd zijn kunnen worden, dat vóór zijn vertrek deze nog zijn kunnen aangenomen worden.

Ook voor Spr. is het een vreugde, dat deze verordening tot stand gekomen is.

De Gemachtigde van het Bestuur Mr. Suethoff antwoordde den Hr. Bichon.

Hij herinnerde er aan, dat in het voorlopig verslag, reeds in de afdelingen de twijfel was uitgesproken of op Curaçao een ongevallen voorziening wel nodig was. Thans wordt dit weer aan de orde gesteld door den Hr. Bichon.

De Gemachtigde van het Bestuur had gedacht, dat na het antwoord van het Bestuur nu alleen nog maar overgebleven zijn een appreciatie van meer of minder nodig zijn.

De Hr. Suethoff zegt, dat men de zegen van deze verordening niet eerder begrijpt, dan wanneer ze in werking getreden is.

Vooral had deze Spr. critiek op de gedachtengang van den Hr. Bichon, dat het grootste deel der arbeiders toch de voorziening bij ongeval en ziekte reeds ontvingen. Maar de situatie, zo zeide de Hr. Suethoff, moet niet zo zijn, dat de arbeider zijn hand moet opheffen om een aalmoes. Hij moet het recht hebben om deze voorzieningen te kunnen eisen. Hij citeerde daarbij nog, wat de socialist Schaper indertijd daarover in de Kamer zeide.

Men zoekt dekking in het leven: soms redt de burger zich zelf, zoals hier bij de begrafenisfondsen: soms is nodig de hulp van de overheid.

Verder wijst deze Spr. nog eens nadrukkelijk erop dat de grondslagen van de ongevallenregeling anders zijn als die van de ziekteregeling.

Bij het ongeval is het bedrijf aansprakelijk als oorzaak en is daar sprake van strict recht: bij de ziekte is het echter de sociale rechtvaardigheid.

Er zijn arbeiders met minimumlonen, die niet in staat zijn iets weg te leggen en daarom is men in alle beschaafde landen tot deze regeling gekomen.

Bismarck sprak reeds van „helpen in nooddruft". Spr. drukte op dat woord **helpen**, tegenover den Hr. Bichon die in zijn rede had gezegd niet te royaal te moeten zijn.

Er zijn werkgevers die hun arbeiders niet in de steek laten, maar er zijn er ook die dit wel doen.

Het komt er op aan dat de arbeider zijn rechten kan doen gelden.

Nog sprak de Hr. Suethoff ook over de ongelijkheid in uitgaven waardoor de helpende werkgever te staan komt tegenover de niet helpende.

Spr. is van mening, dat de sociale politiek moet blijven binnen de grenzen van het economisch mogelijke en meent dat deze twee regelingen dat zijn. Omtrent de moeilijkheden, die den Heer tSprockel had gemaakt omtrent het systeem van burgerrechterlijke vorderingen van de arbeiders op de werkgever zeide de Hr. Suethoff, dat dit systeem ook in de schepelingenwet zijn toepassing had.

Omtrent de moeilijkheden gemaakt op te hoge uitkering, zeide Spr. dat deze niet hoger waren als in Europa en wilde hierbij nog eens weer de nadruk leggen op het woord **„helpen"**.

De Hr. Bichon diende van repliek en betreurt ten diepste het misverstand omtrent diens opvatting van de noodzakelijkheid der wet. Ook hij acht deze wettelijke regeling nodig: alleen had hij opgemerkt dat er niets nieuws gebracht wordt: en hij is verheugd dat de minderheid der arbeiders die geen uitkeringen hadden deze nu ook krijgen. De Hr. Bichon vond het echter onjuist voorgesteld, alsof de arbeiders tot nu toe om deze uitkering als een aalmoes vragen moesten. Het grootste deel der arbeiders aldus de Hr. B. heeft recht daarop op grond van het gesloten arbeidscontract.

De Hr. Suethoff betuigt zijn spijt, dat hij de Hr. Bichon verkeerd begrepen heeft, maar wat die arbeidscontracten betreft merkt Spr. op, dat hij in die twee jaren, dat men met deze verordening bezig is, deze nog nooit gezien heeft.

De Hr. Bichon antwoordde hierop, dat hij ook in het belang van de verdere gedachtenwisseling op deze avond wilde opmerken, dat de C.P.I.M. hier niet vertegenwoordigd is.

Met tal van amendementen werden de beide verordeningen aangenomen. Een verdere beschouwing over deze belangrijke avond volgt in ons blad van Zaterdag.

Aankomst en vertrek der schepen van 17—24 Juni 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Marq. de Comillas	17	Cristobal	18	Barcelona.
Costa Rica	18	Pto. Limon	1o	Amsterdam, Hamburg
Wyoming	18	Le Havre	18	C'bal, N. Pac. Coast ports
El Libertador	18	Maracaibo, Aruba	19	Aruba, Maracaibo
Amazone	19	Aruba, Maracaibo	19	P. Cabello, New York
Midas	—	Curaçao	19	Z. Domingo, Haiti
Atlas	—	Curaçao	19	Atl. Col., Z. Haiti, Z. Domingo
San Antonio	19	Le Havre	19	C'bal, N. Pac. Coast ports
Carabobo	19	New York, San Juan, La Guaira, P. Cabello	20	Aruba, P.Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Lara	20	Maracaibo	20	Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	20	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Iris	20	Pto. Barrios	—	Curaçao
Oranje-Nassau	21	New York, P.au Prince	21	Amsterdam via Veneznela & Suriname
El Libertador	21	Maracaibo, Aruba	22	Aruba, Maracaibo
Stuyvesant	22	Amsterdam via Suriname & Venezuela	22	P.au Prince, New York
Ingrid Horn	22	Colombia	22	Hamburg
El Libertador	24	Maracaibo, Southampton	24	La Guaira
Akaroa	24	Londen, Southampton	25	Cristobal, New Zealand

NEDERLAND.

Het vaste lasten ontwerp.

We lezen in een telegram van 10 Juni:

De Tweede Kamer verwierp met 55 tegen 36 stemmen het eerste lid van het vaste lasten ontwerp, waarop Minister Oud schorsing aanvroeg. Gedurende de debatten werden verschillende scherpe aanvallen op het financieële beleid van de regering gedaan. In de memorie van antwoord verklaart de regering echter dat zij niet eenzijdig werkt. De stelling dat de overheid niet in privaat-rechtelijke verhoudingen mag ingrijpen, wordt onaanvaardbaar verklaard, daar de overheid over het algemeen belang moet waken. Nog steeds is de regering van oordeel dat munt correctie geen baat kan brengen. Het devaluatievraagstuk heeft men thans van alle zijden bekeken doch men wordt het niet eens, Zolang echter dit kabinet aan het bewind zal zijn zal men niet bezwijken voor de aandrang om vrijwillig tot devaluatie over te gaan. In de replieken werd betoogd dat de Rooms Katholieken de devaluatie van primair belang beschouwen.

De val van het vaste lasten ontwerp was verwacht.

Het is de derde en opnieuw belangrijk gewijzigde editie van het ontwerp inzake de oplossing van het vaste lasten probleem.

Maar uit deze herhaalde wijzigingen blijkt wel hoe elke vaste koers en overtuigend inzicht in deze belangrijke materie bij de Regering ontbreekt.

Het was dan ook in de Pers van de laatste maanden duidelijk tot uiting gekomen, dat geen enkele richting ingenomen was met het gevoerde regeringsbeleid, met uitzondering dan van de anti-rev. pers, die het Kabinet Colijn blindelings volgt.

Zelfs de liberale pers bestreed het gewijzigde ontwerp ondanks de zeer verstrekkende concessies aan de liberalen gedaan.

De „Vrijz. Democraat" heeft onlangs vooral tegen het nieuwe gewijzigde ontwerp een serie ernstige bedenkingen ontwikkeld, ook omdat het ontwerp zo verslapt is, dat de nadelen van een overheids-ingrijpen hier geen compensatie vinden in de te bereiken resultaten.

Ook „de Nederlander" heeft zeer ernstige bezwaren laten horen en niet het minst Jhr. de Geer in zijn rede op de Christ. Hist. Landdag op 15 April j.l. te Amsterdam gehouden.

En hoe de katholieken, op wier aandrang het kabinet eindelijk met een ontwerp in deze richting gekomen was, over dit ontwerp denken, werd wel het beste aangegeven, door hetgeen het kath. Tweede Kamerlid, de heer v. d. Weijden, onlangs te Leiden zeide, n.l. dat wat thans van dit ontwerp, na al de wijzigingen is overgebleven, niets anders is dan een bespotting, van hetgeen de Kath. Kamerfractie heeft gevraagd.

Het oorspronkelijk ontwerp, dat 5 Juni van het vorige jaar was ingediend, gaf wel niet wat de Kath. fractie had gevraagd n.l. een consequente verlaging der vaste lasten over heel de linie, wat noodzakelijk was, wilde men ook een door ons ongewenste devaluatie voorkomen, maar het deed toch een belangrijke stap in deze richting. Maar toen kwam het verzet van al wat liberaal is en zweert bij de vrijheid, tegen de Regering los.

De leiding hierbij nam de N. Rot. C., die in die dagen schreef, dat wanneer het kabinet-Colijn deze weg opging, het de plicht was van de liberalen, aan dit Colijnse bewind zo spoedig mogelijk een einde te maken.

En wij hebben toen gezien, hoe minister Colijn, voor dit stormpje van het 6 man sterke liberale vendel in de Kamer op de vlucht sloeg.

Het kabinet was geschrokken van zijn eigen moed en begon al direct terug te krabbelen. In de Kamerzitting van 19 Juli 1935 deelde minister Colijn reeds mede, dat zij die zoveel bezwaren hadden tegen dit ontwerp, het verdere verloop van zaken maar eens moesten afwachten. Een kalmerende toezegging, die in de bekende radiorede van Augustus, nog eens werd herhaald. De Standaard wist toen op 8 October al mee te delen, dat in de memorie van antwoord, het ontwerp ingrijpend zou geweigerd worden. Het duurde tot einde Maart voor de Regering haar standpunt had bepaald, maar toen dan ook de memorie van antwoord verscheen, bleek, dat de Regering vrijwel over de gehele linie geretireerd had en van een verlaging der vaste lasten niets meer was overgebleven. Het was eigenlijk geworden een ontwerp tot hulp aan noodlijdende hypotheekbanken, met daarnaast een incidentele huurverlaging in gevallen, als de huurder niet meer kon betalen.

Grote teleurstelling bij die partijen, die aanvankelijk gehoopt hadden op maatregelen van de regering tot verlaging der vaste lasten, maar ook geen bevrediging bij de aanvankelijke oppositie, al dreigde men nu van liberale zijde niet meer met een loslaten van het Kabinet.

In de derde editie thans door de Kamer verworpen, had de Regering wat betreft de huurverlaging, weer een andere regeling ontworpen.

De bezwaren betroffen het individuele karakter der huurverlaging, waarbij rekening moest worden gehouden met de welstand van de huurder. Niet alleen kwam op die manier de kantonrechter, die hier moest beslissen, voor hopeloze moeilijkheden, maar men kreeg ook de onhoudbare toestand, dat voor twee precies dezelfde woningen de een *f* 5 moest betalen en de andere *f* 4, omdat de ene iets meer inkomen had. Dat was een dwaze regeling.

Maar de nieuwe regeling in het gevallen ontwerp was:

Ieder die meer huur betaalt dan 80 pCt. van de huur, die zijn woning op 1 Jan. 1931 deed, kan bij den kantonrechter vermindering aanvragen tot 80 pCt. De kantonrechter zal dit verzoek inwilligen tenzij blijkt, dat die man elders in de gemeente een geschikte woning tegen lagere prijs kan krijgen.

Voor winkels zal de kantonrechter na moeten gaan, of een ander pand ook geschikt is voor zijn branche.

Men vraagt zich af, hoe men toch op het departement zulke dwaasheden kan uitdenken. Allereerst is de marge tot 1931 veel te ver af. Immers het leven is na 1 Jan. 1931 door allerlei loonsverlagingen veel moeilijker geworden. Een huur, welke men toen kon betalen, kan men thans bij lange na niet meer betalen.

Bovendien men dwingt iemand dan te verhuizen, alsof verhuizen geen geld kost. De praktijk zal zijn, dat iemand maar boven zijn inkomen blijft wonen, dan is hij nog goedkoper uit, dan met een verhuizing. Is dat nu verlaging van lasten? Het ergste is, dat de nieuwe regeling van het kantongerecht een verhuurkantoor maakt. De kantonrechter zal na moeten gaan, waar in de stad geschikte en goedkopere panden voor de huurder, die verlaging vraagt, zijn Hij zal opgave voortaan moeten hebben van alle leegstaande woningen, hun huurprijs, hun indeling om de geschiktheid te beoordelen, enz.

Daar komt immers practisch niets van terecht en dit ambt ligt toch ook ver beneden de waardigheid van den kantonrechter.

Intussen terwijl de Regering zich in zulke onmogelijke bochten wrong omdat zij geen loyale oplossing van het vraagstuk nu weer verder verschoven is. hele zaak vastgelopen en worden duizenden elke dag opnieuw gedupeerd, omdat een oplossing van dit zo urgente vraagstuk nog maar steeds uitblijft.

Uit het gepubliceerde telegram blijkt, dat in de Kamer ook gesproken is, om nu het hele roer maar eens om te gooien en tot devaluatie over te gaan.

Het is zeker opvallend, dat in de laatste tijden de voorstanders der devaluatie schijnen toe te nemen en de actie daarvoor groter wordt.

Of dit een zegen zijn zou, kunnen wij niet beoordelen: maar we geloven toch wel, en velen met ons, dat wanneer men er toe overgaat, omdat het zo met deze regering Colijn niet langer, het veel beter zou geweest zijn, dat dit jaren geleden reeds geschied was.

Kampioenschap van Nederland.

Be Quick 1 Nac 2 Feijenoord 3 Ajax 6	AJAX	FEIJENOORD	ENSCHEDE	NAC	BE QUICK
AJAX	●	1-4		3 0	3-1
FEIJENOORD	3-6	●	4-1	3-0	
ENSCHEDE	2-1	0-3	●	3-2	3-2
NAC.	1-2		1-3	●	3-0
BE QUICK	5-4	4-2	3-6	1-2	●

Enschedé	7	5	2	0	18-16	10
Feyenoord	6	4	2	0	19-12	8
Ajax	7	4	3	0	20-16	8
Nac	7	2	5	0	9-15	4
Be Quick	7	2	5	0	16-23	4

Graaf Marchant d'Ansembourg en de N. S. B.

Onze lezers zullen zich misschien herinneren, dat enkele weken geleden we aanvankelijk een Aneta-telegram publiceerden, waarin mededeling werd gedaan, dat Graaf Marchant, het eerste-Kamerlid der N.S.B., als gevolg van het veroordelend schrijven van de Nederlandse bisschoppen uit de N.S.B. èn als eerste-Kamerlid was afgetreden.

Later moest dit bericht door Aneta worden gerectificeerd, volgens een verklaring van Graaf Marchant zelf.

We lezen thans in de Nederlandse pers een nadere verklaring hieromtrent.

Vrijdags vóór de afkondiging van het schrijven der bisschoppen lezen we in de Tijd (22 Mei):

> Naar wij vernemen zal a.s. Zondag een bischoppelijk verbod worden afgekondigd tegen het verleenen van steun aan de N.S.B. door Katholieken.
>
> Men herinnert zich de verklaring van Graaf Marchant d'Ansembourg, dat hij zich uit de N.S.B. zou terugtrekken, indien de Katholieke Kerk een dergelijk verbod zou afkondigen, daar niet-naleving onthouding van de H.H. Sacramenten zou meebrengen.

Op deze vroegere verklaring dus van Graaf Marchant is dus het Anetabericht en ook verschillende andere bladen in Nederland afgegaan.

In de loop der week bleek het echter. dat de Hr. Marchant deze eerste verklaring heeft getrokken.

Dergelijke manieren echter zijn meer voorgekomen in de N.S.B. zowel als in het Duits Nationaal Socialisme!

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 15 tot en met 21 Juni 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Sutter's Gold.
Scarlet Pimpernel.
Iron Duke.
Little minister.

Roxy.

Bachelor of Arts.
Calm yourself.
Love before Breakfast.
Last Days of Pompei.

In Hollywood.

Love before Breakfast.
Sutter's Gold.
Bachelor of Arts.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

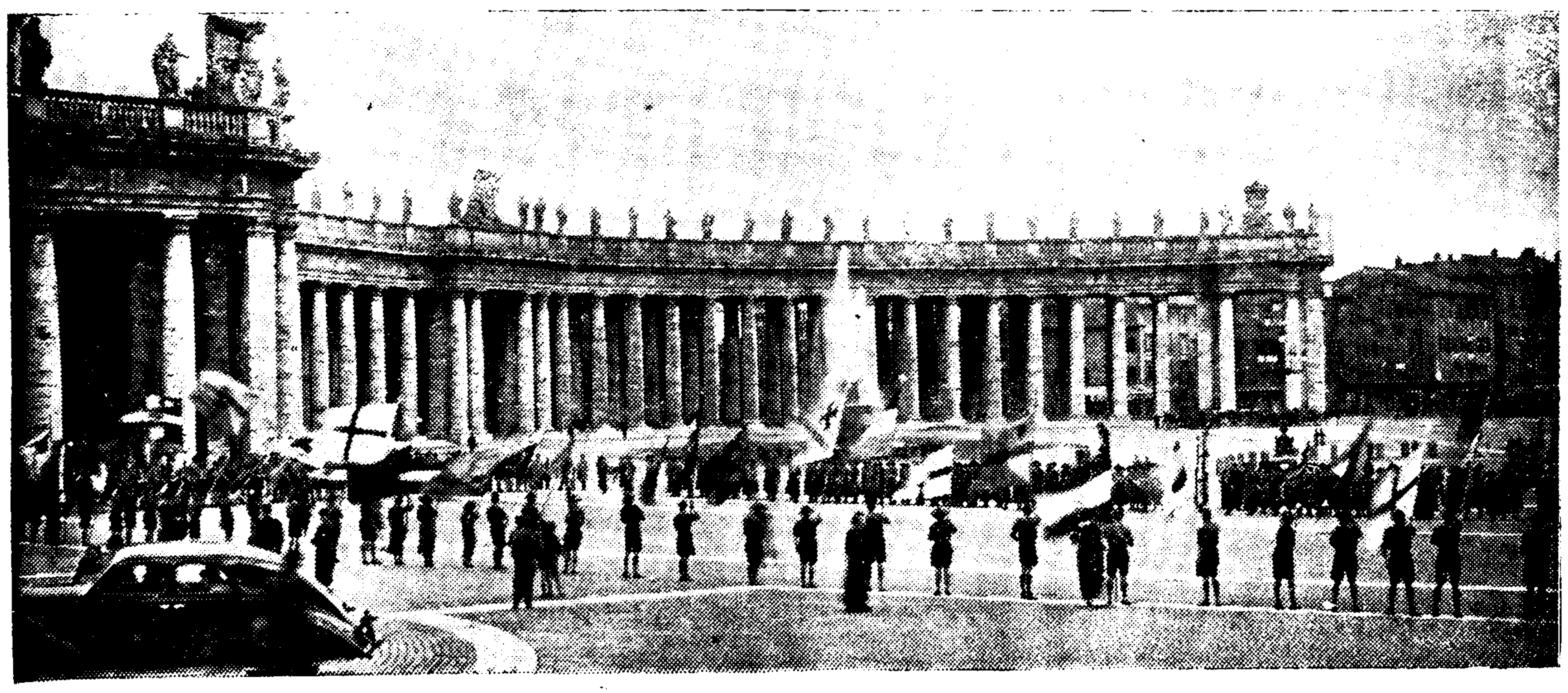
Cinelandia.

G. Men.
New adventures of Tarzan.

Hollywood.

Gay Divorcee.
All the King horses.
Charlie Chan in Egypt.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

NEDERLANDSE KATHOLIEKE VERKENNERS IN ROME. De morgen na de aankomst der 500 verkenners in de Eeuwige Stad, vond op het Sint Pietersplein de reunie plaats. Een overzicht van de fleurige bijeenkomst, op de voorgrond de breeduit wapperende vlaggen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie)

Een laatste groet.

1930:

Langzaam drijft 'n schip majestueus tussen de fortmuren door de haven in. Strak hangen de vlaggen gerekt van mast tot mast. Kanonnen bulderen. — De nieuwe Gouverneur, Gouv. v. Slobbe vaart binnen in zijn gebiedsdeel. Honderden, duizenden staan langs de kade, waar ze schuchter wuiven. Nieuwsgierigheid ligt in de voorzichtig afwachtende houding tegenover den nieuwen bewindsman. De roerige dagen zijn nog niet vergeten. Urbina's drieste kwajongensstreek, waarbij de toenmalige Gouverneur meer voorzichtigheid dan beslistheid toonde, ligt nog vers in het geheugen. De ontvangst is officieël en zakelijk. Het volk van Curaçao biedt zijn vertrouwen aan in de plaatsverganger van H. Majesteit de Koningin. Het brengt hem dank in officieële bewoordingen voor de bereidwilligheid, waarmede hij aan het verzoek der Hoge Landsvrouwe tegemoet kwam, heet hem welkom in zijn nieuw gebiedsdeel.

Moge hij de taak die hij thans gaat aanvaarden, tot een goed einde brengen, mogen de jaren van bestuur die nu komen, 'n zegen voor het volk van Curaçao zijn en moge het offer dat hij vriend en vaderland gebracht heeft ruimschoots vergoeding vinden in de nieuw vaderland.

1936.

Langzaam drijft een schip majestueus tussen de fortmuren door de haven uit. Strak hangen de vlaggen, gerekt van mast tot mast. Kanonnen bulderen. De Gouverneur, Gouverneur van Slobbe verlaat zijn gebiedsdeel. Honderden, duizenden staan langs de kade, waar ze opgewonden juichen en wuiven.

Nú kent hem het volk, nù weet het.
Nù weet het wie gij zijt.

Uit de roep van duizenden monden klinkt de roem van uw zegenrijke jaren. Uit het hart van het volk, waarvoor in uw ziel de bloem der Liefde openbloeide, welt en zwelt de stroom van dank tot een zee van hulde.

En voor deze liefde, waarmee gij ons landje en ons volk in waarheid hebt bemind, liefde, die goede verstandhouding, sympathie en wederliefde kweekte, voor deze liefde brengen wij U dank.

Wij danken U voor wat gij deedt voor de verziekte broeders en zusters onzer maatschappij, die gekweld naar lichaam of geest in de eenzaamheid der afgezonderde ruimten de warme belangstelling en de daadwerkelijke steun van U en uw huis hebben ondervonden.

Dank, duizend maal dank brengen wij U, wij, de armen, de behoeftigen, die van het werk onzer handen moeten leven en in 't gevaar van onze arbeid in de nooddruft van onze groeiende gezinnen moeten voorzien; wij, die zonder U een harder en droeviger lot konden hebben gekend; wij, die uwe beschermende handen boven onze hoofden hebben gevoeld als roofvogels in de nabijheid al te begerig waren naar ons bloed.

Wij danken U, die onze nood hebben geklaagd, als wij in de macht en 't onrecht van de sterkeren bekneld raakten, waar geld noch goud gewicht was in de weegschaal van recht en onrecht.

De Nederlandse Leeuw getrouw, hebt gij het algemeen belang van ons volk als een recht verdedigd, voor zijn zedelijkheid gewaakt, voor zijn welvaart en voorspoed onvermoeid gearbeid, voor zijn geluk de uren van de dag besteed.

Ons land was het uwe, uw vaderland zal het onze zijn.

En nu op dit uur, waarop gij van ons henen gaat, stijgt uit ons hart een dankbare liefde, een gebed tot den Allerhoogste, dat Hij uw huis moge zegenen tot in lengte van dagen.

Onder de drang van de weemoed verstomt stilaan het gejuich. Nog wapperen wit in de wind honderden doekjes als een zwijgende groet en een laatst vaarwel.

Een goed mens, een rechtvaardig bestuurder.

Diep in ons hart willen wij de vruchtbaarheid uwer daden bewaren als een blijvende hulde.

Mijnheer de Redacteur, mijn dank voor de verleende plaatsruimte.

A. Th. Spencer.

In een warenhuis: „Pardon, dame, ik was 't eerst hier, ik ben voor u aan de beurt om bediend te worden."

„Maak u geen zorg, mijnheer, ik neem alleen de beste kwaliteiten."

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 14 Juni 1936.

ASIENTO 1—R.C.C.	0—1
SCHERPENH. 1—S.U.B.T. 1	0—1
BE QUICK 1—D.D.V.O. 1	2—0

COMPETITIE-STAND.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R.C.C.	2	2	0	0	3	1	4
Jong Holland	1	1	0	0	3	1	2
S.U.B.T.	2	1	0	1	2	2	2
Transvaal	1	0	1	0	1	1	1
Scherpenheuvel	2	0	1	1	1	2	1
Volharding	1	0	0	1	1	3	0
Asiento	1	0	0	1	0	1	0
Hercules	0	0	0	0	0	0	0
B-klasse:							
Feyenoord	1	1	0	0	6	0	2
Asiento 2	1	1	0	0	6	1	2
Be Quick	1	1	0	0	2	0	2
S.U.B.T. 2	1	1	0	0	2	0	2
Atletico	1	1	0	0	1	0	2
Jong Holland 2 *	1	0	1	0	2	2	1
Volharding 2	1	0	1	0	2	2	1
Scherpenheuvel 2	1	0	0	1	0	1	0
D.D.V.O.	1	0	0	1	0	2	0
R.C.C. 2	1	0	0	1	0	2	0
Transvaal 2	1	0	0	1	1	6	0
Hercules 2 *	1	0	0	1	0	6	0
P.S.V.	0	0	0	0	0	0	0

* De wedstrijd Hercules 2 — Jong Holland 2 is ongeldig verklaard, weg[…] het deelnemen van een ongerechtigde speler in het Jong Holland-elftal.

Opgelegde boeten. (Wedstrijd 14 Juni 1936).

Asiento met f 1.— wegens overtreding van art. 32 sub 3 onder b. H. R.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, foon 640.

Mijnheer de Redacteur,

Als supporter van onze jongste eerste klasser, Scherpenheuvel, heb ik nu al enkele weken gezocht naar 'n verslag over een door genoemde club gespeelde wedstrijd. Tot mijn spijt zonder succes.

Zelfs de „Beurs- en Nieuwsberichten", die elke Maandag met zoveel ophef gewag maakt van de geleverde sportprestaties, schijnt het derde officiële voetbalterrein van de C.V.B. niet te kennen, ofschoon daar toch dikwijls mooi spel te bewonderen valt.

Zou het te veel gevraagd zijn, indien ik U verzocht zo nu en dan eens 'n verslagje op te nemen over 'n wedstrijd gespeeld op Scherpenheuvel. U kunt gerust zijn, die verslagen zullen niet te lang uitvallen. Het is mij niet te doen om: Toen deed Piet dit, waarop Jantje zo deed, etc. Het lijkt mij heel wat geschikter 'n algemeen overzicht te geven, met enkele opmerkingen over 't spel, die mogelijk de betrokken clubs ten goede kunnen komen.

Overtuigd dat u mij ter wille zult zijn, ben ik zo vrij, u hierbij mijn eerste verslag aan te bieden, en wel van de wedstrijd S.U.B.T. 1 — Scherpenheuvel 1,

Met beleefde dank voor de verleende plaatsruimte, en de nog te verlenen ruimte,

Supporter „Scherpenheuvel".

S.U.B.T. 1 — Scherpenheuvel 1 1—0.

'n Wedstrijd rijk aan verrassende momenten, waarin beide clubs om beurten aan 't woord kwamen.

Nu eens weet de vlugge S.U.B.T.-voorhoede (waarin de linkerwing opviel) 't Scherpenheuvel danig lastig te maken; maar 'n ogenblik later moeten ze zelf hun hart vasthouden, daar Scherpenheuvel nu 'n bezoek brengt aan hún doel. De einduitslag geeft wel aan, dat de beide verdedigingen 't beste deel van 't spel hadden, en met name Sch. voor 'n goed deel deze kleine neder[…] te danken aan 't mooie werk van [...] doelverdediger, die blijk gaf 'n ui[…] kende kijk te hebben op de aanval[…] tegenpartij: zijn opstellen was keur[…]

Rust ging in met 0—0.

Na de hervatting was 't spel m[…] lijk minder, en 't ging er hier en daa[…] lijken of men ten koste van wat [...] heid 'n doelpunt wilde forceren.

De invaller-scheidsrechter (de ei[…] lijke was niet opgekomen) wist er ec[…] wel raad mee en hield de touwtjes st[…]

Langzaam herleeft dan 't tempo [...] vóór de rust weer. We zien de no[…] aanvallen van S.U.B.T. om zeep b[…] gen door buitenspel; we zien aan de[…] dere kant Scherpenheuvel zwoegen [...] 'n puntje, en als we er dan 't minst [...] verdacht zijn, komt 't juist bij Sch. [...]

S.U.B.T. loopt uit op een gewel[…] schermutseling vlak voor 't doel. En [...] komen zover, dat er 'n zestal over [...] door elkaar op de grond liggen. [...] rechts-back van Sch. is echter nog [...] de been en meent 'n gaatje gevonde[n] hebben om daardoor de bal weer 't [...] in te zenden. Jammer genoeg raakt [...] een van de gevloerde spelers en via [...] verdwijnt de bal in 't net. 1—0!

'n Tweede ongeluk treft Sch. als [...] later een van haar spelers uit moet [...] len, waardoor de vlugge linkerwing [...] S.U.B.T. handen en voeten wel wa[…] vrij krijgt. Maar Sch. zit niet bij de [...] ken neer en we kunnen nog 'n [...] mooie aanvallen noteren, die echter [...] de stevige S.B.U.T.-achterhoede ond[…] delijk gemaakt kunnen worden. En [...] komt 't einde met 1—0, 'n uitslag, wa[…] mee S.U.B.T. zich geluk kan wensen [...] die Scherpenheuvel 'n gezonde [...] geeft voor de komende wedstr[ijden]. Succes!

S. [...]